

EILC Tampere

2006. augusztus 1-23.

Három héttel az indulás előtt vettem meg a repülőjegyet Tamperébe. A FinnAir légitársaságot választottam, hiszen így egy átszállással és alig egy óras várakozással 4 óra alatt értem Tamperébe. Az útiköltségem valamivel több, mint 50 ezer forint volt. Valószínűleg lett volna olcsóbb megoldás is, de így volt a leggyorsabb és legkényelmesebb az utazás.

A Tampere-Pirkkala repülőtérrel a városközpontba busszal jutottam el. Akadt a repülőtéren segítségem is, az egyik későbbi csoporttársam és az ő tutora, mert én sajnos nem kaptam segítőt, de szerintem a saját hibámból, mivel későn jeleztem érkezésem pontos időpontját.

Az első éjszakámat egy hostelben kellett töltenem, mivel a szervezők a szállást csak a kurzus első napjától tudták biztosítani. Másnap az egyetemen volt találkozó, ahonnan a szállásokra busszal vittek minket. Ez jó volt, mert a csomagjaink száma eggyel nőtt, mivel megkaptuk az ágyneműket is. Ezért külön depositot kellett fizetni (20€), amit a kurzus végén visszakaptunk.

A diákokat 6-7 különböző helyen szállásolták el, külvárosi részeken. Ennek nagy hátránya – azon túl, hogy nem volt együtt az egész társaság – az, hogy mindenképpen igénybe kellett venni a helyi tömegközlekedést, ami sajnos meglehetősen drága (egy utazás 2€, a havibérlet 40€ – ez a felnőtt bérlet ára, mivel nem kaptunk diákigazolványt – ill. 20€-s „gyűjtőjegy”, amivel minden utazás 1,5€) volt. A szállások általában 3 szobás lakások voltak, ahol hárman laktak. A bérleti díj 200€ körül volt, a három és fél hétre.

Lapinkaari, ahol mi laktunk a másik magyar lánnyal – és még persze sokan mások is – sok tekintetben kivételes volt. Először is leginkább egy kollégiumra emlékeztetett, mivel mindenkinek saját szobája és fürdőszobája volt és emeletenként két konyhán „osztottunk”, ami nem volt probléma, hiszen a konyhában mindig zajlott az élet. Valószínűleg itt volt együtt a legtöbb EILC-s diák, ami nagy előny, ha az ember angolul szeretne beszélni. A másik dolog, amiben kivételesnek tekinthető, hogy gyalog is meg lehetett közelíteni az iskolát, kb. 25 perc alatt, tehát nem kellett igénybe venni a tömegközlekedést. Néhányan vettek „second hand” biciklit, ami szintén nem olcsó (kb.100€) és csak azoknak éri meg igazán, akik az egész félévet Tamperében töltik.

Az egyetemen az első két nap ismerkedéssel telt: ismerkedtünk egymással, a várossal, az egyetemmel, és mindezt szervezett keretek között tehattuk – séta az egyetemen, buszos városnézés, tájcsodálás a tamperei kilátóból. A tényleges tanítás a harmadik napon kezdődött, a csoportok beosztásával. Összesen hatvanan voltunk, 48-an Erasmusosok, a többiek pedig egyéb nemzetközi programok keretében kerültek Tamperébe – voltak diákok Kanadából, az USA-ból, Japánból, Mexikóból, sőt még Mozambikból is. Négy csoportba osztottak minket: három 16 fős csoportban voltak az Erasmusosok és a negyedik csoportban, pedig a többi nemzetközi diák. Naponta négy finn óránk volt, amit egy tanár és egy segédtanár tartottak, valamint hetente két alkalommal volt előadás Finnországgal, a finnekkel kapcsolatban (a történelmükről, az építészetükről, a társadalomról stb.).

A nyelvoktatás végig magas szinten folyt, többször átbeszéltük azokat a dolgokat, amikről a tanárnőnk úgy érezte, hogy problémás, mindent feladatokon keresztül gyakoroltunk és persze beszéltünk is finnül. A tanárnőnk összeállított nekünk egy könyvet a tanuláshoz, ami nagy könnyebbség volt, hiszen a finn nem épp egyszerű nyelv. A vizsgán a már ismert feladattípusok kerültek elő, és – ahogy tudom – mindenkinek sikerült levizsgáznia. A három és fél hét arra volt elég, hogy egyszerű szituációkban tudunk kommunikálni (közért, kávézó, piac), be tudjuk mutatni magunkat és a családunkat, valamint tudunk néhány alapvető nyelvtani szabályt.

Az egyetem biztosított Internet-hozzáférést is. Mindenki kapott saját felhasználó nevet és jelszót (ez kb. 3 napba telt, addig egy gépet tudtunk csak használni), amivel az egyetem számítógépeit korlátlanul tudtuk használni. Az egyetem területén számos wireless pont volt, ezeket legegyszerűbben egy térkép segítségével lehetett beazonosítani, de ez esetben is szükség volt az egyetem által kiadott kódra. A vezeték nélküli csatlakozáson kívül, lehetőség volt UTP kábeles Internet elérésre is. A szálláson sajnos nem sikerült Internet kapcsolatot létesítenem, pedig elvileg volt rá lehetőség (havi 22€-ért), de nekem valamiért nem működött. További netezési lehetőséget Madi Internet kávézója jelentett, óránként 3€-ért, ingyen kávéval és teával ☺

Az étkezésekről csak annyit, hogy van egyetemi menza, ami egész jó minőségű és kedvező árú. Ezt érdemes igénybe venni, mert elég drágák az alapvető élelmiszerek (kenyér, tej, felvágott, sajt). Az iskolában a diákkedvezményes menü 2,35€, ami tartalmazott salátát, főételt, amit három menü közül lehetett választani, kenyeret és innivalót. A mennyiséget pedig csak az határozta meg, hogy mennyire voltál éhes.

A három és fél hét alatt egy percünk sem volt unatkozni, mert nagyon sok, jól szervezett programon vehettünk részt. Hétköznap délutáni és esti programokat szerveztek:

szauna party, egy tóparti szaunában, vacsorával, a szauna melletti étteremben; mozi; színház; múzeum; kirándulás egy közeli szigetre, fürdással és grillezéssel. Hétvégenként – szombatonként – pedig egész napos kirándulások voltak a Seitsemien Nemzeti Parkba, illetve Turkuba. Az utolsó hétvége „szabad hétvége” volt – ezzel biztosítva lehetőséget a tanulásra is.

Persze amikor nem volt szervezett program, mi akkor is találtunk lehetőséget a szórakozásra. Amit például mindenkinek ajánlok, az szerdánként Be Bop (a belépő 4€, a sör és a cider 0,5€, a zene a '90-es éveket idézi, a hely a Finlaysonban található). Sokak kedvelték még kedd esténként Dorist (rockzenét kedvelőknek ajánlom főként), valamint szombatonként Cabare-t (ezt a helyet sajnos én kihagytam, de mindenkitől csak jót hallottam róla, kivéve, hogy, ha későn érkezel, mert akkor legalább egy órát kell sorban állni). Negatív tapasztalatunk egyetlen helyen volt, ez pedig Onnelaban volt, ahová török barátainkat nem engedték be. Mivel nem egyszerre érkeztünk, nem engedték be őket, származásuk miatt – a hely egyébként is eléggé sznob volt, amit az árak is tükröztek: 6€ a belépő, 4,5€ a sör. Az árakkal kapcsolatban még annyit érdemes tudni, hogy hétvégén a szórakozóhelyek többségére drágábbak a belépők és talán valamennyivel az italok is, mint csütörtökig.

További kikapcsolódási lehetőségeket: szauna, mely általában minden ház aljában található (nyitvatartási idővel, ill. hogy mikor használhatják fiúk ill. mikor lányok), foci, kosárlabda, barbecue – a sportoláshoz a pálya és a barbecuehoz a sütőhely azokon a lakótelepeken volt található, ahol a többi EILC-s diák lakott 3 szobás lakásokban.

Amit még szerintem minden Tamperében járónak feltétlenül ki kell próbálnia, az Särkänemi, a vidámpark. Ha jól bírja a gyomrotok, akkor feledhetetlen élményben lesz részetek! A parkban található mindenféle hullámvasutak, néhány vizes játék valamint delfinárium, planetárium, akvárium, modern művészetek múzeuma és kilátó is. Én kezdetben kicsit drágának találtam a 29€-s belépőt, de a nap végén, amikor kijöttünk a parkból, megváltozott a véleményem. De mindenképp érdemes egy egész napot rászanni, mert nagyon sok minden van a parkban, amit legalább egyszer ki kell próbálni.

Összegzésül csak annyit, hogy hihetetlenül jól szervezett volt a kurzus az első percétől az utolsóig és ha bármi baj volt, mindig segítettek megoldást találni.

A végére még néhány jótanács, amit érdemes megfogadni, vagy csak egyszerűen jó tudni:

- ☺ érdemes finn bankszámlát nyitni, mert a banki műveletek lebonyolítása sokkal kedvezőbb, mint a magyar bankok esetén
- ☺ érdemes finn telefonkártyát venni, mert ez is kedvezőbb

- ☺ a ruhák ára kb. megegyezik az otthoni márkás ruhák árával, és lehet ismerős márkákat is találni
- ☺ közértben csak alacsony alkoholtartalmú (5% alatti) italt lehet kapni (sör és cider) és azt is csak este 9-ig, ha pl. bort szeretnél inni vagy valami erősebbet, akkor ezt csak szaküzletben (Alco) tudod megvenni
- ☺ Tamperében szinte mindenki beszél angolul, szóval nem túl nehéz boldogulni, ha van bátorságod megszólalni
- ☺ az egyetemen a nemzetközi oktatás vezetője folyékonyan beszél magyarul

Tampere az a város, ahol találsz régi gyárépületeket, modern „üvegpalotákat”, tipikus finn építészeti remekeket, tavakat, erdőket, s ez a sok minden békésen megfér egymás mellett, s ettől a furcsa összevisszaságtól lesz az egész város egy kerek egész, csodás és feledhetetlen. Ha azon gondolkodsz, hogy válaszd-e Tamperét, a válaszod legyen igen, nem fogod megbánni.

Képek Tamperéről:

A kikötő

A belváros

Az egyetem